

MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO
Direktorat za informacijsko družbo
Tržaška 21
1000 Ljubljana

in

MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT
Masarykova cesta 16
1000 Ljubljana

Ljubljana, 15. 9. 2016

Zadeva: **Pripombe k Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah, novela ZEKom-1C**

Zveza: **Objava na spletni strani e-demokracija z dne 24.8.2016**

V skladu z zgornjim pozivom Sekcija operaterjev elektronskih komunikacij (SOEK¹) pri Gospodarski zbornici Slovenije v nadaljevanju podaja svoje pripombe k noveli ZEKom-1C objavljeni dne 15.06.2016 in dodatnim spremembam predloga novele z dne 24.08.2016, **v okviru javne obravnave dopolnitev in sprememb Zakona o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1)**. Predlagane spremembe smo oblikovali izhajajoč iz izkušenj pri uporabi ZEKom-1.

Ker gre za vsebinsko kompleksne sklope sprememb ZEKom-1, ki se nanašajo na različne člene v samem predlogu v nadaljevanju podajamo naše pripombe razdeljene na splošne pripombe ter predloge sprememb posameznih členov. **Pri tem pa opozarjamo Ministrstvo, da oba dela skrbno preuči in se do njiju opredeli v celoti, saj se neločljivo prepletata.**

1. Splošne pripombe

1.1. Postopek sprejemanja in vsebina predloga

SOEK pozdravlja napore Ministrstva za javno upravo (v nadaljevanju: ministrstvo) za čim boljšo implementacijo Direktive o zniževanju stroškov ter ostale dopolnitve Zakona o elektronskih komunikacijah (v nadaljevanju: ZEKom-1). Po podrobnem pregledu javno objavljenih predlogov sprememb pa žal ugotavljamo, da:

- je ministrstvo pri pripravi novele ZEKom-1 zasledovalo administrativno priporočilo glede zgornjega še dopustnega števila členov (1/3) primerne za dopolnitev zakona, pri čemer je predlagalo nekatere popolnoma nepotrebne spremembe in s tem omejilo možnost (dodatnih)

¹ Člani SOEK so družbe: SI.MOBIL d.d., Telemach d.o.o., Telekom Slovenije d.d.

sprememb vsebinsko pomembnejših členov zakona, ki so se v praksi izkazali kot problematični. Poleg tega je glede na kompleksnost in obsežnost zakona problematičen tako termin kot tudi dolžina javnega posvetovanja.

- Predlagane vsebinske dopolnitve ZEKom-1 po našem mnenju ne sledijo namenu direktive in sicer zniževanju administrativnih ovir za investitorje v gradnjo javnih elektronskih komunikacijskih omrežij ter dejanski, praktični implementaciji rešitev, ki bi pripomogle k spodbujanju (skupnih) investicij (npr. služnostne pogodbe, gradbena dovoljenja, določitev pravil skupne gradnje in uporabe ostale javne infrastrukture, ...).
- V nekaterih primerih predlogi sprememb absolutno presegajo dopustno zakonsko omejevanje proste gospodarske pobude in poslovnim subjektom (operaterjem) nalagajo nesorazmerno finančno in organizacijsko breme v zvezi z izvrševanjem teh obveznosti.
- Nekateri predlogi nalagajo operaterjem večkratno poročanje istih podatkov ter poročanje podatkov s katerimi Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: Agencija) oz. ministrstvo že razpolaga oziroma so že javno dostopni prek drugih virov in jih ministrstvo oziroma Agencija za svoje potrebe lahko pridobi sama in s tem zmanjša administrativno breme, ki ga v predlogu nalaga operaterjem (npr. podatek o gospodinjtvih/poslovnih naročnikih na naslovu).
- Direktiva o zniževanju stroškov ni ustrezno prenesena v smislu, da se v nekaterih členih nahajajo zgolj delni prevodi členov direktiv, iz celotnega novega besedila ZEKom-1 pa ni razviden dejanski namen, ki ga predstavlja posamezen člen direktive kot celota.
- Predlagane spremembe ZEKom-1, kljub večkratnim pozivom SOEK ne uveljavlja ustrezne regulatorne predvidljivosti, ki je nujno potrebna za normalno poslovanje na trgu elektronskih komunikacij v Sloveniji.
- V predlogu sprememb ZEKom-1 ni predvidenih ustreznih podzakonskih aktov, ki bi specificirali splošne zakonske zahteve posameznih predlaganih členov in s tem omogočili pripravo jasnega regulatornega okvira.
- Potrebno je podaljšati rok za implementacijo zakona (ali določiti posebna prehodna obdobja), saj gre za nekatere izredno kompleksne določbe katerih implementacija za operaterje pomeni večmesečno delo in visoke investicije.
- SOEK poleg navedenega opozarja, da je bilo glavno vodilo komisije pri pripravi Direktive o zniževanju stroškov spodbujanje zasebnih investicij v javna komunikacijska omrežja, kar pa žal v predlogu novele zakona ne le da ni dovolj poudarjeno, temveč ravno nasprotno, predlog sprememb ZEKom-1 v predlagani obliki predstavlja nesorazmerno breme za operaterje glede na namen, ki ga želi zasledovati.
- Zakon bi moral po mnenju SOEK za spodbujanje investicij in ustvarjanje ustreznega gospodarskega okolja zagotoviti jasna in razumljiva pravila za vse vpletene ter posledično zagotoviti odpravo administrativnih bremen.

Glede na navedeno pozivamo DID in ministrstvo, da naše pripombe ustrezno prouči ter jih poskuša v največji možni meri upoštevati ter da nosilcem obveznosti, torej tudi operaterjem, NE nalaga nesorazmernih bremen. Poleg tega pozivamo ministrstvo, da se do vsake konkretne pripombe še pred sprejetjem novele natančno opredeli, tudi v primeru, če določenega predloga ne namerava upoštevati.

1.2. Splošne pripombe na posamezne vsebinske sklope (za predloge sprememb glej točko 2.1.)

1.2.1. Splošne določbe

Ugotavljamo, da so definicije nekonsistentne in mestoma medsebojno v nasprotju (npr. antena ni pasivni element; definicije, ki opredeljujejo pasivno omrežje, hišno infrastrukturo in vode - več definicij kontradiktorno pojasnjuje enake omrežne elemente).

Nadalje ocenjujemo, da nekatere nujno potrebne specifične definicije za potrebe izvajanja tega zakona manjkajo (npr. definiciji *javnih sredstev* in *odprtega omrežja*). Zavedamo se, da je slednje opredeljeno tudi v nekaterih drugih dokumentih, vendar menimo, da bi bilo ne glede na to nujno potrebno, da se navedeno definira tudi v noveli ZEKom-1.

1.2.2. Gradnja omrežij in pripadajoče infrastrukture

SOEK ocenjuje poglavje o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture kot tisto, ki je v primeru predlaganih sprememb ZEKom-1 glavno vodilo izvedbenega procesa. Vendar pa je pri tem nujno poudariti, da naj bi ministrstvo pri implementaciji direktive o nižanju stroškov zasledovalo predvsem osnovni cilj direktive in to je nižanje stroškov pri gradnji omrežij nove generacije. Zakonodajalec bi zato moral v celotnem procesu upoštevati namen in cilje direktive in ne zgolj nomotehnično prevajati določb, ki so (ker gre za direktivo) v določenih delih zelo splošne in namenjene konkretni implementaciji glede na nacionalne okoliščine.

Predlagane spremembe ZEKom-1 po razumevanju SOEK uvajajo prvine simetrične regulacije, vendar to storijo popolnoma nedodelano. Po našem mnenju bo to predstavljalo vir potencialnih medoperaterskih sporov, ki bodo morali šele oblikovati prakso kar pa za operaterje predstavljajo visoko tveganje zaradi počasnega reševanja, nedorečenih procesov ter odsotnosti jasnih pravil za odločanje. Poleg tega navedeno omogoča izredno veliko diskrecijo Agencije pri odločanju v medoperaterskih sporih, za poslovne subjekte pa veliko tveganje zaradi negotovega regulatornega okolja (npr. ni pravil za delitev stroškov skupne gradnje, ni jasno katere podatke naj lastniki infrastrukture/investitorji posredujejo povpraševalcu za skupno gradnjo, kaj je to popolna vloga...). Zato SOEK meni, da je v tem delu nujno predvideti ustrezne podzakonske akte, kjer se bodo ti postopki natančno opredelili.

Predlog zakona ne opredeljuje namena testiranja komercialnega interesa, ki mora biti po mnenju SOEK nujno opredeljen. V nasprotnem primeru bi lahko prišlo do situacij, ko bi bila izvedena testiranja komercialnega interesa brez jasne nacionalne strategije s čimer bi bilo naloženo veliko breme operaterjem. Posledično bi to predstavljalo izrazito nesorazmernost naloženega ukrepa. Prav tako je problematično dopuščanje izničitvenega javljenega tržnega interesa, brez jasno opredeljenega postopka »kaznovanja« takšnega operaterja. Takšni postopki so diskriminatorni do operaterjev, ki tržnemu interesu prilagodijo svoje razvojne strategije in v proces izgradnje omrežij investirajo visoka zasebna sredstva.

Po mnenju SOEK so predlagani roki za vpis vseh predvidenih podatkov v kataster GJI prekratki (30 dni ni realen rok glede na obseg sprememb, ki se na trgu dogajajo). Po oceni SOEK bo prihajalo tudi do podvajanja evidenc. Postavlja se vprašanje zakaj mora v primeru, če se

izkazani tržni interes vodi v Katastru GJI vzporedno evidenco o izkazanem tržnem interesu voditi tudi Agencija, ki ima neomejen dostop do katastra GJI. Poleg tega ni pojasnjen razlog zakaj bi moral operater v kataster GJI vpisovati podatke o trenutni uporabi javnega komunikacijskega omrežja (jasno tudi ni ali to dejansko pomeni vrsta trenutnega uporabnika). Kot že navedeno, so tovrstne evidence javno dostopne in do njih lahko dostopata tako ministrstvo kot Agencija sama zaradi česar je prelaganje dodatnega administrativnega bremena na operaterje nedopustno.

V predlogu ZEKom-1 nismo našli jasnega določila kaj v praksi pomeni nadzor nad odprtostjo omrežij. Predlagamo, da se to natančno opredeli v podzakonskem aktu na način, ki simetrično regulacijo čimbolj približa asimetrični in s tem uvede ukrepe in postopke iz ex-ante odločb na upoštevni trgih širokopasovnega dostopa z vključenimi KPI, SLA, SLG ter ustrezno cenovno regulacijo in nujno transparentnostjo v obliki vzorčnih ponudb.

SOEK kot eno izmed bolj problematičnih predlaganih določb sprememb ZEKom-1 vidi predlagano razkrivanje poslovnih skrivnosti poslovnih subjektov (operaterjev). V primeru, da je določen nabor podatkov znotraj poslovnega subjekta v skladu z določili Zakona o gospodarskih družbah s sklepom opredeljen kot poslovna skrivnost, po našem mnenju takšnega sklepa ni mogoče izničiti zgolj z zahtevo konkurenta, ki mu predlog ZEKom-1 daje možnost pridobivanja tovrstnih podatkov. V primeru, da bo ministrstvo jasno opredelilo namen in cilj te določbe, predlagamo da opredeli tudi neodvisen organ (sebe ali Agencijo), ki bi bil zakonsko pooblaščen ohraniti stopnjo zaupnosti pridobljenih podatkov in hkrati analizirati podatke na način, ki bi omogočal namen ter posredovanje anonimiziranih podatkov za potrebe izvajanja določbe.

Po mnenju SOEK problematika služnosti v predlogu sprememb ZEKom-1 ni urejena ustrezno. Predlog ne podaja nobenega zagotovila, da bo pridobivanje služnosti za operaterje v prihodnje lažje in se bo s predlogom sprememb znižalo administrativna bremena ter posledično omogočilo zniževanje stroškov za operaterje. Prav tako na podlagi predlaganega, ni nobenega zagotovila, da vsaj država kot lastnik in vlada kot njen predstavnik, ki je sprejela Strategijo Digitalna Slovenija 2020, ne bo postavljala nesorazmerno visokih cen služnosti, ki bodo odvrčali investitorje od gradnje javnih komunikacijskih omrežij. Predlagamo, da se Agenciji naloži priprava smernic za določitev služnosti za gradnjo javnih komunikacijskih omrežij.

SOEK predlaga brisanje 15. in 16. člena novele (20. in 22. člen ZEKom-1), saj zbiranje služnostnih pogodb Agencije in kakor tudi sedaj predlagano zbiranje informacij o sklenjenih služnostnih pogodbah in odločbah z ničemer ne prispeva k spodbujanju investicij v gradnjo javnih komunikacijskih omrežij, predstavlja pa še eno zbirko, ki jo vodi Agencija in višji strošek njenega delovanja, ki ga v veliki večini plačujemo operaterji. Posledično zakonska določba predstavlja breme, ki ni sorazmerno svojemu namenu. Agencija je upravičena do vpogleda v služnostne pogodbe, kar namenu povsem zadostuje. V kolikor ministrstvo meni, da je zbiranje informacij o služnostnih pogodbah upravičeno naj to nedvoumno utemelji.

Glede simetrične regulacije stavbne fizične infrastrukture SOEK ugotavlja, da je nedefinirana. Poleg tega so posamezne definicije kontradiktorne in neprimerne. Člani SOEK predlog simetrične regulacije stavbne infrastrukture sicer podpiramo, predlagamo pa pripravo podzakonskega akta, ki bo to obveznost definiral.

Pri skupni uporabi druge gospodarske infrastrukture ni jasno kaj pomenijo »tehnične neprimernosti«, ki so lahko razlog za zavrnitev skupne uporabe. Rok za zavrnitev dostopa (dva meseca) je popolnoma predolg, poleg tega govorimo o popolni vlogi kar je lahko zelo nedefiniran pojem v kolikor ni jasno kaj je potrebno izpolniti za popolno vlogo. Glede na navedeno SOEK predlaga ali obveznost priprave podzakonskega akta, ki bi opredelil elemente popolne vloge ali v okviru podzakonskega akta, ki obravnava simetrično regulacijo, v ukrepu transparentnosti objavo vzorčne ponudbe, ki bo natanko opredelila katere elemente naj vsebuje popolna vloga.

Predlog rešitve enotne informacijske točke z določitvijo »e-vem« je popolnoma nedefiniran. Ni specificirano katere podatke naj bi enotna informacijska točka vsebovala, na kakšen način bo urejen dostop in kdo natanko bo skrbnik enotne informacijske točke, ki bo zagotavljal varnost, točnost, zbiranje, poročanje in nadzor nad podatki, zbranimi v enotni informacijski točki. Poleg tega ni navedeno, da se preko enotne informacijske točke lahko izvajajo centralizirani upravni postopki pridobivanja gradbenih dovoljenj, služnosti na nepremičninah v lasti države kot to omogoča direktiva. *E-vem* je predlagana zgolj za zadostitev pogojev implementacije direktive, nima pa nikakršne dodane vrednosti. SOEK zato predlaga, da se predlog enotne informacijske točke natančno definira vključno z vsemi potrebnimi parametri in postopki, ki jih bo omogočala.

1.2.3. Agencija

SOEK podpira predlog v zvezi s sestavo in imenovanjem članov sveta Agencije. Prav tako podpiramo predloge za povečanje transparentnosti vodstva Agencije (direktorja).

V zvezi z imenovanjem in odgovornostjo direktorja ocenjujemo, da je po vzoru predloga sprememb Zakona o javnih agencijah potrebno dodati, da je neizvrševanje PDFN utemeljen razlog za razrešitev direktorja. Smiselno bi bilo tudi dodati določbo, da ožji družinski člani ne smejo nuditi storitev subjektom, ki jih regulira Agencija.

Glede priprave večletne strategije SOEK ocenjuje, da je vsekakor potrebno Agenciji predpisati njeno pripravo, vendar je dodatno nujno potrebno specificirati obdobje za katero se pripravljata strategija in objavljajo njene morebitne nujne spremembe (izjemoma). SOEK predlaga, da je to tri leta, kar sovпада z instruktivnim rokom za izdelavo analiz upoštevanih trgov. Nujno je tudi določiti roke kdaj se predlog strategije pošlje v javno posvetovanje. Obenem je potrebno določiti obveznost javnega posvetovanja tudi v primeru »popravkov« obstoječe/aktualne strategije.

SOEK ugotavlja, da so določbe glede vključenosti Programa dela in finančnega načrta Agencije (PDFN) v posameznih členih na nekaterih mestih nekonsistentne in ob upoštevanju predlaganih rokov priprave in posredovanja neizvedljivi oz. se omogočajo nesporazumi in zamiki, torej nekaj kar je praksa preteklih let dokazala, da se nikakor ne sme več ponoviti. Potrebno je pripraviti analizo rokov časa potrebnega za analizo in pripravo odgovorov na prejete pripombe. Poleg tega je potrebno v vseh relevantnih členih navesti, da je PDFN sestavni del tarife in kot tak predmet javnega posvetovanja.

Prvi osnutek PDFN naj bo v javno obravnavo posredovan najkasneje 31. 7. vsakega leta. Z upoštevanimi pripombami javnega posvetovanja dopolnjen PDFN naj bo nato predložen Svetu agencije in nato v potrditev vladi.

1.2.4. Univerzalna storitev in dodatne obvezne storitve

SOEK predlaga, da se OŠO omrežja prioriteto vključi v izvajanje USO, saj gre za omrežja zgrajena z javnimi sredstvi. Nalaganje USO obveznosti ostalim operaterjem, na področjih kjer so že zgrajena OŠO omrežja oziroma je njihova izgradnja že načrtovana, ni dopustno.

Ker je spodnja meja za prispevanje v USO sklad 2 mio EUR obstoječa OŠO omrežja iz te obveznosti izpadejo. SOEK zato predlaga, da je spodnja meja enaka kot pri prispevku za delovanje Agencije oziroma največ 500.000 EUR prihodka. V nasprotnem primeru lahko namreč pride do dvojnega subvencioniranja OŠO omrežij.

Poleg tega SOEK ugotavlja, da ni jasnega razloga zakaj ministrstvo že v samem začetku ne navaja nujnosti geografske segmentacija pri USO, glede na vse zahteve po poročanju geolokacijskih podatkov s strani operaterja, ki bi natančno pokazalo, katera gospodinjstva so dejansko upravičena do USO in kateri operater jim je najbližji. V takšnem primeru tudi kompenzacijski sklad ne bi bil potreben.

Predlog zakona predvideva ekonomsko analizo dviga hitrosti. V naslednjem odstavku pa ministrstvo predlaga že avtomatični dvig hitrosti. Ker sta določbi medsebojno kontradiktorni, SOEK predlaga brisanje določbe o vnaprej določeni prenosni hitrosti, ki naj bo določena kot minimalna hitrost univerzalnega širokopasovnega dostopa (tretji odstavek 124. člena ZEKom-1). Predlagamo, da hitrost določi Agencija z analizo. Poleg vsega navedenega pa je avtomatičen dvig hitrosti povsem nepotrebno obremenjevanje operaterjev glede na zaveze ministrstva o izpolnitvi ciljev 100 Mbit/s za 96% prebivalcev ter 30 Mbit/s za 4% do leta 2020. To bi pomenilo, da zagotavljanje hitrosti po navedenih kriterijih predstavlja zgolj rešitev za eno leto, do izpolnitve ciljev Strategije oz. Načrta razvoja širokopasovnih omrežij naslednje generacije do leta 2020. Ta predlog je zato povsem nedopusten, saj predstavlja nesorazmerno breme za operaterje. SOEK poziva ministrstvo, da določbo nemudoma črta iz predloga zakona.

1.2.5. Pravice uporabnikov

Člani SOEK menimo, da dodatne obveznosti operaterjev v zvezi s spremljanjem in nadzorom porabe predstavljajo nesorazmerno finančno in organizacijsko breme brez jasne analize razlogov za naložitev takšnih obveznosti. Glede na navedeno predlagamo brisanje 132.a člena ZEKom-1c.

SOEK poziva predlagatelja spremembe zakona naj pojasni na kakšen način je zamišljena zagotovitev povratnega klica na številko 112. Člani SOEK namreč niso seznanjeni s standardom, ki bi to obveznost definiral kar bi omogočilo uporabo standardne opreme in postopkov.

SOEK predlaga brisanje 36. člena novele (predlagani nov četrti odstavek 141. člena ZEKom-1), saj ni nobenih razlogov zakaj bi Agencija predpisovala parametre omejitev ali prekinitev zaradi okvar ali napak. Niti sam operater kaj šele Agencija nima nobene možnosti vplivati na okvare v omrežju zaradi katerih je nujno potrebno omejiti ali prekiniti delovanje javnega komunikacijskega omrežja. V komercialnem interesu vsakega operaterja pa je, da čim prej spet zagotovi delovanje omrežja in nudenje storitev končnim strankam zato kakršnokoli predpisovanje teh parametrov s strani Agencije, po mnenju članov SOEK, ni utemeljeno in smiselno.

SOEK pozdravlja dodatno možnost zbiranja vrste in številke osebnega dokumenta o naročnikih, vendar meni, da ni nobenega razloga za omejevanje zbiranja le-te. Glede na navedeno predlagamo brisanje drugega dela (za vejico) novega predlaganega šestega odstavka 148. člena ZEKom-1.

1.2.6. Nevtralnost interneta

SOEK ponovno opozarja ministrstvo, da je uredba² neposredno uporabljiva v slovenskem pravnem redu in je zato potrebno 203. člen povsem črtati iz predloga zakona, razen spodaj navedenih izjem. Poleg tega je bil 30. 8. 2016 objavljen tudi izvedbeni dokument (Smernice BEREC), zato so slovenske posebnosti, ki se izražajo v tem zakonu (in so bile glede na odločitev sodišča) tudi neustrezne, povsem nepotrebne in škodljive za poslovanje operaterjev.

SOEK zato meni, da se v 203. členu lahko uredijo zgolj in samo izjeme, ki odstopajo od vsebine uredbe kot je na primer »IWOL«. SOEK dodatno predlaga, da se v predlog besedila doda določba, ki bo operaterjem omogočala ustrezno upravljanje omrežja z namenom zaščite in varnosti omrežja in uporabnikov.

1.2.7. Hramba podatkov

Člani SOEK so natančno proučili predlog glede hrambe podatkov. Iz obrazložitve ni nikjer razvidno zakaj je potrebno zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov na podlagi novega 153.a člena ZEKom-1c. SOEK zato predlaga, da se določijo striktni in nedvoumni čim krajši roki za izvajanje hrambe podatkov saj le-ta predstavlja za operaterje velik finančni strošek. Vsekakor vztrajamo, da so vsi predlogi glede hrambe podatkov natančno pretehtani in sorazmerni namenu uporabe.

1.2.8. Vacatio legis

Kot že večkrat, tudi tokrat člani SOEK opozarjamo, da mora biti ustrezno postavljen rok, v katerem zakon (novela) začne veljati. Klasičen 15-dnevni rok nikakor ni in ne more biti

² UREDBA (EU) 2015/2120 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji.

sprejemljiv. Upoštevaajoč obsežnost novele, vpeljavo ukrepov in obveznosti, ki jih nalaga operaterjem, mora biti postavljen najmanj 4 mesečni rok.

2. Predlogi sprememb posameznih členov

1. Pripombe na 1. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

1. Člen, ki se glasi:

»Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture, določa pogoje za omejitve lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov na področju tega zakona, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.«,

se naj spremeni tako, da se bo glasil:

»Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, omogočanje investicij v omrežja, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture, določa pogoje za omejitve lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov na področju tega zakona, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.«.

Obrazložitev:

Predlagamo razširitev določbe, saj se s predlaganimi spremembami dodatno razširja tudi vsebina zakona, in sicer na omogočanje investicij v omrežja, kot to izhaja iz zadnjih spoznanj Evropske komisije, ki se odražajo že v Priporočilu o nediskriminaciji in cenovnih metodologijah.

2. Pripombe na 2. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Prvi odstavek 2. člena, ki se glasi:

»(1) Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.«,

se naj spremeni tako, da se bo glasil:

»(1) Namen zakona je vzpostavitev in ohranjanje primerne okolja za investicije ter pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.«

Obrazložitev:

Opozarjamo, da je Evropska komisija že v preteklosti poudarjala pomen vzpostavitve takšnega okolja, ki bo operaterjem in drugim akterjem na trgu omogočal razvoj s spodbujanjem predvsem privatnih investicij, saj bi s tem javna sredstva lahko uporabili v prenekatero neprofitne namene v sklopu informacijske družbe, namesto v gradnjo omrežij, za katera morajo operaterji tekrovati z nelojalno konkurenco s področja javnih sredstev. Zato predlagamo dikcijo: »Namen zakona je vzpostavitev in ohranjanje primerne okolja za investicije ter pospeševanje razvoja...«

3. Pripombe na 3. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

SOEK poziva ministrstvo, da se v okviru 3. člena ZEKom med definicije vključi naslednje pojme:

- Javna sredstva
- Odprta omrežja
- Gradbena dela

Obrazložitev:

Ministrstvo naj poda definicijo zgoraj predlaganih pojmov zaradi pomembnosti njihove uporabe v tem zakonskem predlogu.

4. Pripombe na 4. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Drugi odstavek 6. člena, ki se glasi:

»(2) Višina plačila iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk je nominalno enako 0,1 odstotka letnega prihodka, ki ga ima posamezni operater v Republiki Sloveniji iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, pri čemer ne glede na letni prihodek operaterja število točk ne more biti manjše od 100. Vrednost točke se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije.«

Predlagamo dopolnitev določbe.

Obrazložitev:

Predlagamo, da se v drugem odstavku 6. člena še nekoliko bolj jasno opredeli, da se upošteva prihodke, ki jih posamezni operater na ozemlju RS pridobi za izvajanje javne komunikacijske storitve oziroma zagotavljanje javnega komunikacijskega omrežja, in sicer ne glede na samo geografsko lokacijo izvajanja storitve oziroma zagotavljanja omrežja.

Šesti odstavek 6. člena, ki se glasi:

»(6) Predlog tarife iz prejšnjega odstavka vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali spremembo tarife in cilje, ki bi jih tako dosegli, in mora biti predhodno javno objavljen skupaj z osnutkom programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto v skladu z 204. členom tega zakona najkasneje do 31. julija tekočega leta. Predlog tarife skupaj s prejetimi pripombami v postopku javnega posvetovanja mora agencija najpozneje do 31. oktobra tekočega leta predložiti v

soglasje Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) skupaj s programom dela in finančnim načrtom za prihodnje koledarsko leto ter revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo koledarsko leto. Če vlada do 15. decembra tekočega leta ne izda soglasja, se do uveljavitve nove tarife uporablja veljavna tarifa.«

Predlagamo spremembo določbe.

Obrazložitev:

Opozarjamo, da so poslovni načrti operaterjev v pripravi že v prvem polletju tekočega leta in so v veliki meri odvisni tudi od načrtovanih aktivnosti regulatorja. Zato apeliramo na ministrstvo, da v tej zakonski določbi napoti regulatorja na objavo vsaj osnutka programa dela najkasneje do 31. julija tekočega leta.

5. Pripombe na 9. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Prvi odstavek 11.a člena se glasi:

»(1) Ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v okviru porabe javnih sredstev iz prvega odstavka prejšnjega člena, objavi javni poziv za testiranje tržnega interesa iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena za obdobje naslednjih treh let.«

Predlagamo vstavev dodatne določbe v prvem odstavku 11a. člena, ki se glasi:

»Ministrstvo lahko poziv za javni interes objavi v namen določitve belih lis pred pričetkom razpisov za gradnjo odprtih širokopasovnih omrežij, vendar ne prej kot 6 mesecev pred načrtovano objavo razpisa. Pri tem mora ministrstvo jasno opredeliti višino javnih sredstev, ki bo razpisih zagotovljena ter jasne pogoje tako razpisov kot tudi nadaljnje gradnje ter zaveze operaterjev, ki izrazijo tržni interes.«

Obrazložitev:

Pozivamo ministrstvo, da naj na tem mestu podrobno utemelji namen testiranja tržnega interesa, ki je lahko zgolj v namen izvedbe izgradnje širokopasovnega omrežja z javnimi sredstvi in sicer zato, da ne bi prihajalo do izkrivljanja konkurence zaradi uporabe javnih sredstev. Poleg tega predlagamo, da ministrstvo pri tem zapiše tudi, da tržni interes predstavlja zgolj tista področja, ki sama po sebi ne predstavljajo komercialno zanimivih področij, na katerih poteka konkurenčen boj (se pravi zgolj podeželje oz. rural).

6. Pripombe na 10. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

SOEK poziva ministrstvo, naj najprej pojasni namen širokega nabora podatkov, ki jih želi zbirati v okviru 14. člena. Rešitev, da v istem členu rešuje tako bazo gospodarske javne infrastrukture in hkrati bazo omrežnih priključnih točk, bi bila sicer smiselna, če bi se nanašala na vpeljavo enotne informacijske točke, ki bi v tem primeru morala biti na GURS v kombinaciji z AKOS za najave gradenj, vendar pa se poraja dvom o smiselnosti in racionalnosti te rešitve zaradi ostalih infrastruktur, ki jih vključuje GJI, najbolj pa zaradi ureditve zbiranja podatkov v zakonu, saj je zbiranje, varovanje, nadzor nad podatki ter njihova distribucija preveč vitalnega pomena in preobsežna, da bi to lahko uredili z enim členom v zakonu, ki ne nazadnje na GURS niti ne vpliva. Poleg tega je TS presenečen, da v 206. členu ministrstvo za enotno informacijsko točko navaja portal e-vem, ko pa je že vzpostavljen sistem zbiranja podatkov, na katerega se lahko implementira tudi ostala zbiranja in posredovanja podatkov ter elektronsko poslovanje z dokumenti, vezanimi na gradnje in investicije.

7. Pripombe na 20. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Prvi odstavek 83. člena se glasi:

»(1) Operaterji morajo v primeru izjemnih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema, sistema zaščite in reševanja ter za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot je določena s strani vlade. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.«

Predlagamo ureditev te določbe.

Obrazložitev:

Navedena določba operaterjem nalaga dodatno obveznost, da prednostno zagotavljajo delovanje omrežij tudi za podporo delovanju kritične infrastrukture in predvidijo nadomestne poti (po potrebi). Za zagotovitev obveznosti je potrebno določiti čim bolj realen rok. Kot je trenutno zapisano, bi to morali zagotoviti takoj, ko bo sprejet predviden Zakon o kritični infrastrukturi, saj ni definiran rok za zagotovitev te dodatne obveznosti. Skratka, ali v tej noveli ZEKom-1 ali pa v Zakonu o kritični infrastrukturi (kar se nam zdi primernejše) bo treba opredeliti realen rok za zagotovitev obveznosti operaterjev po tej določbi. Po Uredbi o evropski kritični infrastrukturi (Ur. l. RS, št. 35/11) so za določene obveznosti določeni roki npr. 1 leto za izdelavo varnostnih ukrepov.

Drugi odstavek 83. člena se glasi

»2) Operaterji, ki zagotavljajo javno komunikacijsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem komunikacijskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih komunikacijskih omrežjih drugih operaterjev. V izjemnih stanjih lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinejo delovanje preostalega komunikacijskega prometa v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.«

Predlagamo, da se predlagana sprememba črta (odstavek ostane nespremenjen).

Obrazložitev:

Funkcija prednosti je namenjena zagotavljanju prioritete klica upravičencev v primeru izjemnih stanj. Torej gre za javno dostopno telefonsko storitev in ne za vse javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.

Predlog spremembe razširja obveznost na vse operaterje javnih komunikacijskih omrežij, kar pomeni, da bi morali zagotavljati funkcijo prednosti za vse vrste komunikacij in ne le za govor, kar tehnično ni možno zagotoviti, saj sploh ni definirano, kaj dejansko moramo operaterji zagotoviti. Prav tako ne obstajajo ustrezni enotni standardi in imajo proizvajalci opreme različne rešitve. Potrebno je ugotoviti, kaj operaterji sploh lahko zagotovimo in šele potem ustrezno umestiti v zakonodajo s primernim rokom za zagotovitev dodatnih obveznosti.

8. Pripombe na 21. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1 C

2. odst. 88. člena.:

Predlagamo, da se člen vsebinsko dopolni, tako, da se Strategija sprejme po postopku posvetovanja z zainteresirano javnostjo v skladu 204. členom ZEKom-1.

Strategije regulacije morajo biti triletno.

Obrazložitev:

Osnutek strategije mora biti predmet javne obravnave v skladu 204. členom ZEKom-1, ker gre za dokument, ki pomembno vpliva na trg elektronskih komunikacij in delovanje subjektov na tem trgu. Predlog utemeljujemo z dobro prakso nekaterih EU regulatorjev, ki zagotavljajo predvidljivo regulatorno okolje z objavo večletnih strategij oziroma načrtov dela (odvisno od zakonske podlage v državi). Kot primer navajamo Irski ComReg: http://www.comreg.ie/media/dlm_uploads/2015/12/ComReg1433.pdf, ki objavlja triletno regulatorne strategije s podrobnim načrtom dela za naslednji dve leti: <http://www.comreg.ie/media/2016/03/Annual-Action-Plan.pdf> ter Angleški Ofcom: http://stakeholders.ofcom.org.uk/consultations/annual_plan_2016-17/, ki objavlja svoje dveletne programe dela, ki jih komunicira z javnostjo celo na javnih predstavitev po državi.

9. Pripombe na 31. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1 C

Tretji odstavek 124. člena, ki se glasi:

»(3) Agencija analizo iz prejšnjega odstavka predloži v javno obravnavo v skladu z drugim odstavkom 204. člena tega zakona skupaj s predlogom splošnega akta, s katerim določi prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom.«

se naj spremeni tako, da se bo glasil:

»(3) Agencija analizo iz prejšnjega odstavka predloži v javno obravnavo v skladu z drugim odstavkom 204. člena tega zakona skupaj s predlogom splošnega akta, s katerim določi prenosno hitrost, upoštevajoč analizo spremembe prenosne hitrosti iz predhodnega odstavka.«

Obrazložitev:

Predlagamo spremembo tretjega odstavka 124. člena, saj obstoječi predlog tretjega odstavka predvideva, da se mora določiti prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom. Navedeno pomeni, da izvedena analiza vpliva spremembe prenosne hitrosti iz drugega odstavka 124. člena nima nikakršnega pomena oz. vpliva na določitev višine prenosne hitrosti. Iz tega razloga predlagamo spremembo tretjega odstavka 124. člena v smeri, da so za določitev prenosne hitrosti ključni izsledki analize vpliva spremembe prenosne hitrosti. To pa pomeni, da mora biti na novo določena hitrost sorazmerna s predvidenimi stroški izvajanja takšne obveznosti.

Glede na vsebino in obseg Načrta razvoja širokopasovnih omrežij naslednje generacije do leta 2020, je določitev ter naložitev širokopasovnega dostopa do interneta kot funkcionalnega dostopa do interneta v okviru univerzalne storitve povsem nesorazmeren ukrep. Glede na dejstvo, da Načrt razvoja predvideva pokritje 96% prebivalcev s 100 Mbit/s internetom in 4% s 30 Mbit/s, izbrani ponudnik dostopa do storitev USO pa bi moral v pokritje z 1, 2 ali 4 Mbit/s omrežjem investirati več deset milijonov evrov, katere bi leto dni kasneje nadomestilo zmogljivejše omrežje, bi bila takšna odločitev regulatorja za operaterja, kateremu bi to obveznost naložil ter preko kompenzacijskega sklada tudi za druge operaterje, finančno neupravičeno breme, za Agencijo pa izredno zahteven projekt oblikovanja in vodenja kompenzacijskega sklada.

MJU bi morale razmišljati o celovitejši spremembi določb USO, saj je potrebno pri določitvi izvajalca univerzalnih storitev upoštevati tudi OŠO omrežja, ki so nastala v preteklosti, saj gre za omrežja zgrajena z javnimi sredstvi. Nalaganje USO obveznosti ostalim operaterjem na področjih, kjer so že zgrajena OŠO omrežja oziroma je njihova izgradnja že načrtovana ne bi smelo biti dopustno. V zvezi s tem prav tako ni razumno določena spodnja meja za prispevanje v USO sklad v višini 2 mio EUR, kot to izhaja iz drugega odstavka 126. člena. V skladu z navedenim kriterijem namreč OŠO omrežja niso dolžna prispevati v kompenzacijski sklad. Gre torej za dodaten vidik neenakega obravnavanja v

primerjavi z operaterji, ki morajo gradnjo omrežja financirati z lastnimi sredstvi. Iz navedenega predlagamo, da se spodnja meja prihodkov operaterjev, ki morajo prispevati v kompenzacijski sklad, zniža vsaj na 500.000 EUR.

10. Pripombe na 34. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Prvi odstavek 132.a člena, se glasi:

»(1) Operater mora svojim naročnikom zagotoviti možnosti za spremljanje in nadzor porabe govornih in podatkovnih storitev, zlasti možnost, da končni uporabnik brezplačno določi količinsko oziroma finančno mejo porabe, operater pa ga pred oziroma ob njenem dosegu o tem brezplačno obvesti.«

Predlagamo brisanje celotnega 132.a člena.

Obrazložitev:

Kot ugotavlja tudi sam predlagatelj, je AKOS pred časom pripravil Priporočilo o preprečevanju izredno visokih zneskov na računih končnih uporabnikov, pri pripravi katerega so sodelovali tudi operaterji. Kadrovske resurse, ki so jih za to namenili, so participirali pri pripravah tudi zato, ker so se operaterji sami soočali z ekscesnimi primeri, ki so jih želeli preprečiti. Tovrstne t.i. »bill shock« situacije namreč niso bile nobenemu v korist. Naročniki so se soočali z visokimi računi in se zaradi njih razburjali, operaterji pa so skušali reševati tovrstne situacije tudi z odpisom tovrstnih visokih računov. Priporočilo je bilo tako pripravljeno v korist vseh in operaterji so tega tudi ustrezno implementirali. Operaterji so ocenili, da je v praksi najbolj problematičen podatkovni prenos, zato so tu uvedli ustrezne prilagoditve. AKOS-ovo stališče ob pripravi priporočila je bilo, da bodo sprejeli ustrezne regulatorne ukrepe zgolj v primeru, da opazijo nespoštovanje tega priporočila v praksi. Tako izhaja tudi iz priporočila samega.

Z osnutkom novele, ki je bil dan v javno obravnavo pa se na zakonski ravni, z novim 132.a členom, na operaterje prenaša obveznost (v besedilu zasledimo besedo »mora«) po omogočanju naročnikom »možnost za spremljanje in nadzor porabe govornih in podatkovnih storitev, zlasti možnost, da končni uporabnik brezplačno določi količinsko oziroma finančno mejo porabe, operater pa ga pred oziroma ob njenem dosegu o tem brezplačno obvesti.« Takšna obveznost za operaterje predstavlja ogromno in nedosegljivo breme, ki ima tudi nepredstavljive finančne posledice.

Poleg tega, da je praktično nemogoče določiti vrednostne in količinske omejitve pri govornih storitvah in SMS sporočilih, saj takšne funkcionalnosti obstoječi sistemi nimajo, je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da določen sklop podatkov v zvezi s tem niti ni mogoče pridobivati »in-time«, saj jih tudi operaterji sami dobimo z zamikom (to so predvsem podatki, ki jih obdelujejo pogodbeni partnerji, kot je primer gostovanja). Torej v teh primerih tudi uporabnik na noben način ne more biti obveščen pravočasno. Upoštevajoč ponudbo, ki je trenutno na trgu, lahko tudi ugotovimo, da poraba govornih storitev niti ne more biti problem, saj je vedno več uporabnikov na paketih z neomejenimi klici in SMS sporočili, v nekaterih primerih tudi za tujino.

Ugotavljamo, da v praksi ne prihaja do tovrstnih primerov in niti ni potrebe, da bi se takšna določba uveljavila. Opozarjamo, kot že večkrat, da prenормiranost ni rešitev, ki bi dolgoročno imela kakršnekoli pozitivne učinke. Resnično nima smisla nalagati operaterjem obveznosti, če za to ni nekega utemeljenega razloga. In tega ni.

Predlagamo brisanje določbe 132.a člena v celoti. Če pa predlagatelj še vedno na njem vztraja, predlagamo, da se upošteva stanje v praksi in torej naj se omejitve uredi glede nadzora prenosa podatkov, tako da se uporabnika obvesti o količini prenosa pred in po porabi zakupljene količine podatkov. Prenos podatkov je tudi glavni krivec za t.i. »bill shock«. Pa tudi v tem primeru naj tovrsten ukrep izhaja kot posledica natančnih analiz in raziskav, iz katerih izhaja potreba po tovrstnem urejanju.

Pa tudi za nadzora prenosa podatkov ni potrebe po zakonskem urejanju, saj je to v praksi že uveljavljeno. Torej zaključimo lahko, da je karkoli drugega, razen brisanje 132.a člena, zgolj črka na papirju, iskanje problemov tam kjer jih ni in ob tem nalaganje nesorazmernega bremena operaterjem.

11. Pripombe na 35. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Tretji odstavek 134. člena, ki se glasi:

»(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo brezplačno zagotoviti prenos vseh storitev klica v sili organu, ki ga obravnava.«

se naj spremeni tako, da se bo glasilo:

»(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo brezplačno zagotoviti prenos klica v sili organu, ki ga obravnava.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se črtata besedi »vseh storitev«. EU regulativa določa, da morajo biti brezplačni klici v sili za uporabnike. Nikjer se ne določa obveznost, da morajo biti klici brezplačni tudi za izvajalce storitve klica v sili. Ni nobene pravne podlage za nalaganje obveznosti zagotavljanja brezplačnega prenosa za vse storitve klica v sili. Za zagotavljanje storitev klica v sili so potrebni ustrezni komunikacijski priključki, katerih financiranje je potrebno urediti prek javnih sredstev.

Peti odstavek 134. člena, ki se glasi:

»(5) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo brezplačno zagotoviti prenos vseh storitev samodejnega klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svojo opremo za zaznavo klica v sili iz vozil (e-klic) in njegovo posredovanje organu, ki ga obravnava.«

se naj spremeni tako, da se bo glasilo:

»(5) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo brezplačno zagotoviti prenos samodejnega klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svojo opremo za zaznavo klica v sili iz vozil (e-klic) in njegovo posredovanje organu, ki ga obravnava.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se črtata besedi »vseh storitev«, saj se sicer operaterjem nalaga obveznost brezplačnega prenosa vseh storitev samodejnega klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava. EU regulativa določa, da morajo biti brezplačni klici v sili za uporabnike. Nikjer se ne določa obveznost, da morajo biti klici brezplačni tudi za izvajalce storitve klica v sili. Ni nobene pravne podlage za nalaganje obveznosti zagotavljanja brezplačnega prenosa za vse storitve klica v sili. Za zagotavljanje storitev klica v sili so potrebni ustrezni komunikacijski priključki, katerih financiranje je potrebno urediti prek javnih sredstev.

Menimo, da je potrebno določiti krajši rok, do kdaj morajo operaterji zagotoviti takšen prenos klica. Za operaterje je bilo že leta 2011 izdano Priporočilo EK (2011/750/EU), kjer je določba, da države članice zagotovijo, da operaterji mobilnih omrežij izvajajo mehanizme za ravnanje z »diskriminatorjem za e-Call« v svojih omrežjih, kar je potrebno izvršiti do 31.12.2014. Ker gre za priporočilo, ni zavezujoče, vendar menimo, da bi bilo potrebno določiti čim krajši rok za zagotovitev te obveznosti, saj je v Sloveniji že delujoč sistem za e-klic.

Šesti odstavek 134. člena, ki se glasi:

»(6) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo v okviru svojih tehničnih zmožnosti zagotavljati storitve povratnega klica 112. Operaterji nosijo breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.«

naj se črta.

Obrazložitev:

Predmetna določba nalaga operaterjem obveznost zagotavljanja povratnega 112 klica. Pri tem sploh ni jasno, kakšno obveznost bi radi naložili operaterjem. V zakonodajo bi lahko dali le tiste rešitve, katere priporoča Evropska komisija in katere podpira EENA, kot evropska organizacija za klice v sili. EENA v nobenem dokumentu ne omenja npr. SMS broadcast. V obrazložitvah členov pa pripravljavci zadevne novele ZEKom-1C navajajo: »...S predlogom novega šestega odstavka se želi omogočiti storitve javnega obveščanja in alarmiranja ljudi s pomočjo povratnega 112 klica v primeru večjih naravnih in drugih nesreč prek tehnologij, kot je »broadcasting SMS«.

Zasledili smo nekaj dokumentov o možnostih uvedbe »reverse 112 system-a«. Ta sistem je bil predviden kot možna rešitev za alarmiranje na nivoju EU. Evropski Parlament je leta 2011 objavil dokument P7_TA (2011)0306, v katerem poziva Evropsko Komisijo, naj spodbuja vzpostavitev »povratnega sistema 112«. Sistem še ni predpisan s strani Evropske Komisije, ker je potrebno pripraviti harmonizirane pogoje. Šele ko bodo znana vsa pravila in tehnični pogoji za uvedbo takšne storitve, bi lahko to obveznost prenesli v nacionalno zakonodajo.

Kot možna tehnična rešitev se omenja »cell broadcast«, vendar je ta rešitev povezana z zelo velikimi stroški uvedbe za operaterje (potreben je nakup nove opreme, ki bi to funkcionalnost omogočala), zato je potrebno predvideti drugačne načine financiranja uvedbe takšne funkcionalnosti (verjetno na nivoju EU, saj bi šlo za sistem za alarmiranje na celotnem ozemlju EU). Če bi ta strošek prevailili na operaterje, bi šlo za neupravičeno breme. Prav tako je pri tej storitvi zelo veliko odprtih tehničnih vprašanj, katere bi morali rešiti na nivoju EU pred morebitno uvedbo. Omenili bi le enega od problemov, ki pa je zelo velik: problem določitve vseh prizadetih v geografski regiji. Če bi takšno obvestilo prejeli tudi uporabniki, ki sploh niso prizadeti v konkretnem primeru, bi to lahko povzročilo zelo velike neželene posledice (panika, napačno reagiranje,...).

Zasledili smo še en dokument na straneh EK: Rolling plan for ICT standards 2016, ki omenja »reverse-112«. Tudi iz tega dokumenta je razvidno, da standardizacija za to storitev ni zaključena.

Poleg tega, izpostaviti velja enako pripombo kot zgoraj glede definicije pojma »povratni klic« v 44.a točki 3. člena zakona, saj ni jasno definirano, ali povratni klic velja le za mobilne komunikacijske storitve.

12. Pripombe na 36. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

V 141. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se naj glasi:

»(4) Operater lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji ali prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi preprečevanja zlorab elektronskih komunikacij ali v primeru zlorabe elektronskih komunikacij.«

V 141. členu dosedanji predlagani četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena. Pri tem lahko določi zlasti parametre omejitev ali prekinitev zaradi okvar ali napak.«

postane peti odstavek, in naj se spremeni tako, da se bo glasil:

»(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena. Pri tem lahko določi zlasti parametre omejitev ali prekinitev zaradi okvar ali napak, ali preprečevanja zlorab elektronskih komunikacij, ali v primeru zlorabe elektronskih komunikacij.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se med upravičene razloge, zaradi katerih lahko operater omeji ali prekine dostop do svojih storitev, doda tudi preprečevanje zlorab elektronskih komunikacij ali v primeru zlorabe. S predlagano dopolnitvijo bo lahko agencija s splošnim aktom določila parametre omejitev ali prekinitev okvar tudi v primeru zlorab elektronskih komunikacij ali preprečevanju zlorab elektronskih komunikacij.

13. Pripombe k 37. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Upošteevajoč odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-65/13-19 z dne 3.7.2014 (odločba US) je povsem logično in pričakovano, da predlog novele vsebuje ustrezno prilagoditev besedila in torej brisanje sklicevanja na člene, ki so bili z odločbo razveljavljeni. Prav tako pozdravljamo ostala popravka v tem členu. Bi pa na tem mestu želeli opozoriti na dejstvo, da predlog osnutka novele še vedno ne vsebuje nove opredelitve t.i. »data retention«, ki je bila z navedeno odločbo razveljavljena. Glede na nam poznane aktivnosti, ki se na tem področju dogajajo v Sloveniji in predvsem nezavezujočo, a pomembno odločitev Generalnega pravobranilca (AG) Sodišča EU z dne 19. julija 2016³ je pričakovati, da bo »data retention« zbirka ponovno urejena, saj AG ugotavlja in zaključuje, da EU zakonodaja ne preprečuje državam članicam, da ponudnikom elektronskih komunikacijskih sredstev določijo obveznosti v zvezi z »data retention«. Zato na tem mestu ponovno in jasno izpostavljamo pomembnost, da je tudi industrija, to je operaterji, ponudniki storitev elektronskih komunikacijskih storitev, kot nosilci teh obveznosti, že od začetka vključena v priprave besedila »data retention« ter da intenzivno sodeluje kot relevanten in pomemben član v delovni skupini, ki je/bo formirana za vzpostavitev te nove »data retention« zbirke. Zgolj tako bodo upoštevane tudi vse izkušnje iz prakse in vse okoliščine, ki so lahko poznane zgolj operaterjem, ki so bili v preteklosti in konkretno soočeni z vzpostavitvijo, vodenjem in ukinitvijo »data retention« zbirke, skladno z odločbo US razveljavljenimi členi. Vse to napeljuje tudi na zaključek, da so bogate izkušnje, kakor tudi poznavanje in razumevanje ureditve »data retention« do odločbe US, trenutne ureditve in predvsem razumevanje same odločbe US ter ureditev in stališče v tem kontekstu na ravni EU, največja in najbogatejša ravno v relevantni industriji, zato država ne bi smela biti do tega ignorantska. Ravno nasprotno, znanje in izkušnje bi morala uporabiti, vse tako, da bomo imeli na koncu razumno in pravno utemeljeno ureditev »data retention«, ki bo z razumnimi ukrepi in sredstvi mogoča in izvedljiva tudi v praksi.

Pri tem opozarjamo tudi na Zakon o kazenskem postopku (ZKP) in trenutno aktualni predlog novele, ki je bil 24.08.2016 podan v javno razpravo. Navedeni osnutek sicer ne ureja hrambe podatkov za nazaj, »na zalogo«, pač pa obveznost hrambe za vnaprej in v tem kontekstu pravice in obveznosti države in relevantne industrije, a kljub temu je tudi to iz vidika sorazmernosti potrebno vzeti v obzir pri formiranju določb »data retention«. Več glede predloga novele ZKP pa ne sodi na to mesto, pač pa v javno razpravo, ki je temu namenjena, tako da s tem na tem mestu zaključujemo.

³ Mnenje AG Sodišče Evropske unije (CJEU), SAUGMANDSGAARD ØE, z dne 19.07.2016, v zadevi združenih zadev C-203/15 and C-698/15, Tele2 Sverige AB v Post- och telestyrelsen (C-203/15) in Secretary of State for the Home Department v Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) Interveners: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales, glej: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=181841&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=77994>.

14. Pripombe na 38. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Določba 148. člena je v predlogu novele v prvem odstavku spremenjena, tako da je dodana sledeča točka:

»6. vrsto in številko osebnega dokumenta, kadar gre za prodajo blaga večje vrednosti na vezavo ali omogočanje brezgotovinskega plačevanja z mobilnim telefonom,«

In ta naj se spremeni tako, da se glasi:

»6. vrsto in številko osebnega dokumenta,«

Obrazložitev:

Navedeno spremembo določbe do neke mere pozdravljamo in se zahvaljujemo pripravljavcem osnutka predloga, da so upoštevali naš predlog. A vendar ta ni v celoti realiziran in glede na trenutno besedilo se bojimo, da bomo dosegli kontra efekt. Glede na sodbo upravnega sodišča I U 1326/2012-24, je po našem mnenju nesmiselno dodajati novo pravico operaterja po zbiranju podatkov, saj se le-te v vsakem primeru lahko zbira na drugi ustrezni pravni podlagi, ki je v opisanem primeru predloga spremembe jasno podana. Tako je po eni strani določba nepotrebna, po drugi strani pa posega v presojo tehtanja interesov na podlagi ZVOP-1, ki se tako izvaja na tej podlagi, in v urejanje v ZEKom-1C ne sodi prav zato, ker lahko kvečjemu povzroči nejasnost. Iz navedene odločbe Upravnega sodišča je jasno, da lahko na podlagi soglasja zbiramo tudi druge podatke in je po naši oceni omejevanje zbiranja podatkov po vsebini lahko sporno iz vidika odločbe Upravnega sodišča, saj preveč posega v tolmačenja potreb operaterjev. Ta naj namreč sam, na podlagi določb veljavnega Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1), nosi breme utemeljevanja, da je zbiranje podatkov izven obsega ZEKom-1 podano na podlagi kriterijev, ki jih določa omenjeni ZVOP-1. Zato je določba, kot je predlagana, zgolj korak dlje v smeri nelogičnega in nepotrebnega mešanja ZEKom-1 v vsebino ZVOP-1. Zato predlagamo, da se briše navedeni del predlagane določbe *»*, kadar gre za prodajo blaga večje vrednosti na vezavo ali omogočanje brezgotovinskega plačevanja z mobilnim telefonom*«*. Tako bo v ZEKom-1 ostala zgolj pravna podlaga za vrsto podatkov, ki jih lahko zbiramo, pri čemer je namen potrebno utemeljevati skladno z ZVOP-1 in se pri ZEKom-1 z delom, katerega brisanje predlagamo, ne vnaša nepotrebne zmede in nejasnosti.

15. Pripombe na 43. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Novi 153.a člen, ki ga uvaja novela, se glasi:

(1) Policija mora vso dokumentacijo in ugotovitve iz četrtega odstavka prejšnjega člena ter zahtevo iz prvega odstavka prejšnjega člena, operaterji pa vse podatke iz petega odstavka prejšnjega člena zavarovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem morajo sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi te podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) ~~Operaterji in~~ policija, ki lahko zahteva dostop do podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo skladno s prejšnjim členom, morajo zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov na podlagi prejšnjega člena ter v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in izročene podatke od dneva, ko so bili ti podatki sporočeni policiji, ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti zahteve. «.

In ta naj se spremeni tako:

(1) Policija mora vso dokumentacijo in ugotovitve iz četrtega odstavka prejšnjega člena ter zahtevo iz prvega odstavka prejšnjega člena, operaterji pa vse podatke iz petega odstavka prejšnjega člena zavarovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem morajo sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi te podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) ~~Operaterji in~~ policija, ki lahko zahteva dostop do podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo skladno s prejšnjim členom, moraje zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov na podlagi prejšnjega člena ter v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in izročene podatke od dneva, ko so bili ti podatki sporočeni policiji, ~~ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti zahteve.~~ «.

Obrazložitev:

Osnutek predloga novele dodaja dva odstavka, ki so v svojem bistvu posledica usklajevanja razveljavitev določb ZEKom-1 po odločbi US. Vendar pa bi želeli še opozoriti na trend nalaganja ukrepov operaterjem elektronskih komunikacijskih storitev, ki so dejansko nepotrebni, pri čemer (spet) **ni pravice do kritja finančnih izdatkov, ki so jim operaterji ob tem nujno izpostavljeni**. Namreč operaterji že dalj časa in ob več različnih priložnostih opozarjamo na finančno breme, ki ga z različnimi obveznostmi nalaga ZEKom-1. Med drugim je to tudi neizbrisna registracija. Ukrep neizbrisne registracije pa je poleg finančnega bremena za operaterje tudi neracionalno breme. S tem imamo v mislih predvsem dejstvo, da **se primerljiva neizbrisna registracija že vodi pri policiji in je zato povsem nesmotrno, da morajo imeti tudi operaterji (v bistvu podvojeno) zbirko podatkov v zvezi z obveznostjo neizbrisne registracije**. Poleg tega je nespoštovanje navedene določbe vezano na izredno hude kazni - globo od 50.000 do 400.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe. Kazen je nesorazmerna sploh glede na to, da gre za zagotavljanje koristi tretjim osebam in ne gre za poslovanje, ki je temelj za operaterje, temveč zgolj dodatna obveznost operaterjem, ki bi se lahko zagotovila tudi z obvezno hrambo zgolj pri policiji. Torej, predlagamo, da je obveznost v zvezi z neizbrisno registracijo zgolj pri policiji. Podredno pa, da se zagrožena (nesorazmerna) kazen odpravi.

16. Pripombe na 45. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Šesti odstavek 160. člena, ki se glasi:

»(6) Operater mora v svojem omrežju na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij. Pri prestrezanju komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, mora operater omrežja na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in izročilne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij, ali ustrezne prenosne poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa.«

se naj spremeni tako, da se bo glasil:

»(6) Operater mora v svojem omrežju na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij. Pri prestrezanju komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, mora operater omrežja na svoje stroške zagotoviti ustrezne prenosne poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa. Operater, ki je

izvajalec storitve, mora zagotoviti ustrezen nivo signala in ostale informacije za zakonito prestrezanje komunikacij. «

Obrazložitev:

Z namenom, da se v zvezi s prestrezanjem komunikacij nedvoumno določi vloga omrežnega operaterja in vloga izvajalca storitev na zakupljenih vodih predlagamo dopolnitev oziroma spremembo šestega odstavka 160. člena zakona.

17. Pripombe na 60. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

Prvi, drugi in šesti odstavek 203. člena se črtata.

Tretji odstavek 203. člena, ki se glasi:

»(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij, jih neenako obravnavati ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru, ko tako določa neposredno uporabljiva zakonodaja EU, ter v primeru:

1. spletnih domen, ki so zaradi posnetkov spolne zlorabe otrok na internetu na Interpolovem seznamu »IWOL«,
2. nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj v skladu s 83. členom tega zakona,
3. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,
4. odločbe sodišča.«

se naj spremeni tako, da se bo glasil:

»(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta lahko izvajajo ukrepe za upravljanje prometa, ki presegajo ukrepe za razumno upravljanje prometa, kot je to potrebno v primeru:

1. spletnih domen, ki so zaradi posnetkov spolne zlorabe otrok na internetu na Interpolovem seznamu »IWOL«,
2. nujnih tehničnih ukrepov za zagotavljanje nemotenega delovanja omrežij in storitev (npr. izogibanje zgostitvi prometa),
3. nujnih ukrepov za ohranjanje celovitosti in varnosti omrežij in storitev (npr. odpravljanje neupravičenega prekomernega zasega prenosnega medija – kanala),
4. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,
5. odločbe sodišča,
6. nujnih ukrepov za preprečevanje zlorab elektronskih komunikacij ali v primeru ugotovljene zlorabe elektronskih komunikacij.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se prvi, drugi in šesti odstavek 203. člena črtajo.

Člen 249. člen Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (PES) določa, da je uredba splošno veljavna, zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah. Neposredna uporabnost pomeni, da norme pravnega reda EU postanejo del pravnega reda držav članic brez posredovanja nacionalnega zakonodajnega ali drugega organa. Načelo primarnost ali supremacije je v svoji praksi oblikovalo Sodišče Evropskih skupnosti (SES), s katerim naj bi se zagotovilo učinkovito in enotno uporabo prava EU. Dejansko to pomeni, da pravna pravila, ki so sprejeta na ravni EU, prevladajo nad pravili notranjega pravnega reda držav članic. Namreč prepletenost nacionalnega pravnega reda in pravnega reda EU lahko vodi do kolizije, zato je treba predvideti sistem prevlade enega, kar je SES ugotovilo v *Costa proti ENEL*. In samo v izjemnih primerih oziroma v zelo omejenem obsegu so dovoljene oziroma celo nujne nadaljnje zakonodajne (izvršilne) aktivnosti in sicer to takrat, ko uredba

izrecno pooblašča državo članico, da takšne izvedbene ukrepe sprejme (kot je to npr. 6. člen Uredbe (EU) 2015/2120/EU). Tudi z Navodil za pripravo nacionalnih predpisov, s katerimi se izvajajo uredbe, odločbe in sklepi EU ter prenašajo določbe direktiv EU v pravni red Republike Slovenije (Navodila) izhaja, da pravni red EU na področjih, ki so urejena z uredbami, državam članicam ne dopušča selektivnega oziroma zgolj delnega izvajanja določb uredbe. To pomeni, da države članice ne smejo sprejemati pravnih aktov, ki bi bili v nasprotju z vsebino uredbe oziroma bi njeno vsebino povzemali, čeprav dobesedno. Sodišče Evropskih skupnosti je namreč v več primerih ugotovilo, da tudi dobesedno povzemanje določb uredb v nacionalnih predpisih ni dopustno. In če že (izjemoma) tudi povzemajo dele besedil uredb, lahko to zgolj toliko, kolikor je to potrebno za zagotovitev notranje doslednosti in usklajenosti besedila pravnega akta ter razumljivosti vsebine pravnega akta za uporabnika.

Nevtralnost interneta izčrpno ureja že Uredba (EU) 2015/2120/EU, ki je neposredno uporabljiva in iz tega razloga ne potrebuje posebnega prenosa v slovenski pravni red. Izogibati se je potrebno nomotehničnemu in nepotrebni (tudi navidezni) podvajanju, ki vnaša določeno stopnjo nejasnosti in pravne negotovosti. Še več, tovrstno podvajanje je v nasprotju s PES, prakso SES in Navodili. Prav tako je združenje evropskih NRA (BEREC) dne 30.8.2016 sprejelo izvedbeni dokument oz. Smernice »Guidelines on the Implementation by National Regulators of European Net Neutrality Rules« (BoR (16) 127), ki so nekakšno vodilo evropskim regulatorjem za skladno uporabo zgoraj navedene Uredbe (EU).

Iz pravkar navedenih razlogov predlagamo, da se ohrani v 203. členu ohrani zgolj tista vsebina, ki ni že izrecno urejena v Uredbi (EU). V tem duhu je tudi predlagana zgornja korekcija 203. člena.

Predlagamo, da se nekoliko dopolni tretji odstavek 203. člena s tem, da se doda obe izjemi, ki veljata že danes: nujni tehnični ukrepi za zagotavljanje nemotenega delovanja omrežij in storitev in nujni ukrepi za ohranjanje celovitosti in varnosti omrežij in storitev. Prav tako pa predlagamo dopolnitev določbe tretjega odstavka 203. člena z dodatno izjemo, ki se nanaša na omejevanje (blokiranje) storitev za preprečevanje zlorab elektronskih komunikacij ali v primeru ugotovljene zlorabe elektronskih komunikacij (šesta točka tretjega odstavka 203. člena ZEKom-1, kot jo predlagamo zgoraj).

Za zakonodajno spremembo, kot izhaja iz druge točke tretjega odstavka 203. člena predloga ZEKom-1C (t.j. izjema v primeru nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj) ni nobene ustrezne pravne podlage. Tudi če ne pride do razglasitve izjemnega stanja, se lahko zgodijo primeri, ko bi lahko prišlo do motenega delovanja omrežij in storitev, ter ko bi bilo treba torej zagotoviti izjeme od prepovedi omejevanja, zadrževanja ali upočasnjevanja internetnega prometa. Z nujnimi tehničnimi ukrepi pa bi se lahko temu izognili.

Prav tako ne vidimo nobene potrebe po Splošnem aktu, saj kot že omenjeno, imamo zgoraj omenjeno Uredbo EU, kot tudi smernice BEREC, tako da je pravno zavezujoč akt Agencije nepotreben in celo v nasprotju z PES, prakso SES in Navodili. Zaželen pa bi bil slovenski prevod Smernic BEREC.

18. Pripombe na 62.člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1c

Predlagamo, da se novi 220.a člen dopolni z določilom o načinu financiranja stroškov za reševanje drugih sporov, ker predlagani člen razširja dosedanje pristojnosti agencije za reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki so tudi zavezanci za plačila agenciji, na reševanje sporov med operaterji omrežij in subjekti, ki niso zavezanci za plačila agenciji.

19. Pripombe na 70. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C

70. člen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZEKom-1C, ki se glasi:

»Operaterji morajo svojo opremo skladno s petim odstavkom 134. člena zakona nadgraditi do 31. marca 2018.«

se naj spremeni tako, da se bo glasil:

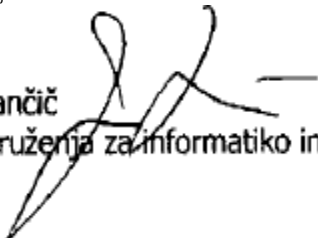
»Operaterji morajo svojo opremo skladno s petim odstavkom 134. člena zakona nadgraditi do 1. marca 2017.«

Obrazložitev:

Menimo, da predpisan rok za nadgradnjo opreme za zagotavljanja e-klica ni ustrezen in predlagamo rok 1.3.2017.

31.3.2018 je rok, ki je določen za proizvajalce avtomobilov: vsi novi avtomobili morajo imeti vgrajen sistem za e-klic od tega datuma naprej. Skladno s priporočilom EC z dne 8.9.2011, bi morali mobilni operaterji omogočiti to storitev že 31.12.2014. Storitev je omogočena v letu 2015, zato ni ovir, da bi jo vsi mobilni operaterji zagotovili čim prej.

S spoštovanjem,

Dušan Zupančič

Direktor Združenja za informatiko in telekomunikacije pri GZS

Marko Anžič
Predsednik SOEK